

Massale VS steun aan Venezolaanse oppositie media (3.8.10)

Documenten van de Amerikaanse overheid, gedeclineerd onder de Freedom of Information Act (FOIA) tonen aan dat er de laatste drie jaar voor meer dan 4 miljoen dollar aan steun is gegaan naar journalsiten en private media in Venezuela. Deze steun is deel van de meer dan 40 miljoen dollar die door internationale agentschappen jaarlijks wordt geïnvesteerd in anti-Chavez groepen in Venezuela, in een poging om een regime-wissel te provoceren. Aldus Eva Golinger in haar "Postkaart van de Revolutie" van 15 juli 2010.

Het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft die steun gekanaliseerd via drie Amerikaanse agentschappen: Panamerican Development Foundation (PADF), Freedom House en het Amerikaanse Agentschap voor Internationale Ontwikkeling (USAID).

In een onhandige poging om hun activiteiten te verbergen werden de namen van de journalisten en organisaties die die steun ontvingen gecensureerd. Per vergissing bleef 1 document (gedateerd 18 juli 2008) echter ongecensureerd en ontsluitte dus de namen van de belangrijkste Venezolaanse organisaties die steun ontvingen: Espacio Publico en Instituto de Prensa y Sociedad (IPYS).

Deze organisaties kregen de functie om de steun-miljoenen te verdelen onder de private media en Venezolaanse journalisten die de Amerikaanse agenda promoten.

De documenten bewijzen dat PADF programma's implementeerde in Venezuela, over het bevorderen van media-vrijheid en democratische instituties en workshops voor journalisten organiseerde in de ontwikkeling en gebruik van nieuwe media-technologieën, om te kunnen weerstaan aan de bedreigingen van de vrije meningsuiting en het klimaat van intimidatie en zelf-censuur onder de journalisten en media.

Nog volgens de documenten is het doel van PADF de onafhankelijke journalisten te versterken door hen te voorzien in training, technische assistentie, goederen en betere toegang tot internet-gebaseerde technologieën waardoor hun mediabereik wordt vergroot en gedifferentieerd om zo op een geregelde basis het publiek te kunnen informeren over kritische politieke onderwerpen van belang voor Venezuela.

Al lijkt dat op papier een edel doel, de Venezolaanse mediabedrijven en journalisten, samen met de US agentschappen, manipuleren en verstoren de informatie om de Venezolaanse regering af te schilderen als een communistische dictatuur die de mensenrechten schendt.

Niets is minder waar dan dat

De media en journalisten in Venezuela hebben niet alleen een bijna-absolute vrijheid van meningsuiting, tijdens Chavez regeringstermijn werden er de laatste tien jaar ook honderden nieuwe publicaties -vaak gemeenschapsgebonden- gecreëerd zodat het publiek een verbeterde toegang kreeg tot de media. Gemeenschapsgebonden media waren vroeger verboden. Toen kregen alleen bedrijven die bereid waren veel geld daarvoor neer te tellen, toelating om de informatie-monopolies te onderhouden.

Vandaag gebruiken private media en hun journalisten hun macht om openlijk aan te sturen op de val van het regime. De eigenaars en het management van deze mediabedrijven zijn lid van van de elite die -met de steun van de VS- het land 40 jaar lang regeerden tot aan de verkiezing van Chavez (1998).

Wat deze documenten aantonen is dat Washington niet alleen de Venezulaanse media steunt (duidelijk in overtreding van de wetten die dergelijke propaganda en "externe tussenkomst" verbieden), maar ook de visie van de Venezulaanse journalisten op hun beroep en hun politieke realiteit beïnvloedt.

De steun van de VS wordt niet alleen gebruikt om anti Chavez-media te creëren en te helpen, maar ook om de journalisten al bij het begin -als studenten- bij de lurven te vatten en hun visie op wat journalistiek is te vormen zodat ze trouw zouden blijven aan de VS-agenda.

Steun aan anti-Chavez websites

Een van de programma's van de PADF "goed voor 699,996 Usdollars aan steun in 2007" "ondersteunde de ontwikkeling van onafhankelijke media in Venezuela" en "journalistiek via vernieuwende media technologie". Volgens de documenten kregen meer dan 150 Venezulaanse journalisten een training van VS-agentschappen en werden er 25 websites gecreëerd.

Gedurende de laatste twee jaar steeg het aantal websites, blogs en twitter-, MySpace- en Facebook gebruikers in Venezuela, waarvan de meerderheid anti-Chavez boodschappen verspreiden en valse en vervormde informatie geven over de politieke en economische realiteit in het land.

Andere programma's selecteerden en trainden jongeren en studenten om "cyber-dissidenten" tegen het regime te worden.

Bij voorbeeld, in april 2010 organiseerde het George W. Bush-instituut, samen met het Freedom House en het VS Ministerie van Buitenlandse Zaken een ontmoeting met "vrijheids- en mensenrechtenactivisten" en "internet experts" om "de wereldwijde cyber-dissidentenbeweging" te analyseren. De anti-Chaveze jongerenactivist, Rodrigo Diamanti was daar aanwezig op die ontmoeting die plaats had in Dallas-Texas en die werd voorgezeten door George W. Bush zelf. Nog aanwezig waren "dissidenten" uit Iran, Syrië, Cuba, Rusland en China.

Vorig jaar in oktober was Mexico-City de gaststad voor de 2de bijeenkomst van de Alliance of Youth Movements (AYM), een organisatie op poten gezet door het Ministerie van Buitenlandse Zaken (VS) om een select groepje van jongerenactivisten uit landen die van strategisch belang zijn voor de VS, samen te brengen met oprichters van nieuwe media-technologieën en vertegenwoordigers van verschillende VS agentschappen. Minister van Buitenlandse Zaken, Hillary Clinton zat de bijeenkomst voor en anti-Chavez jongerenactivisten Yon Goicochea (Primero Justicia), Rafael Delgado en Geraldine Alvarez waren aanwezig als speciale gasten. Alle drie zijn ze lid van Futuro Presente, een organisatie die in 2008 in Venezuela werd opgericht met financiële steun van het Cato Institute in Washington.

Steun voor Universiteiten

De documenten hebben het ook over meer dan 716 346 \$ aan steun in 2008, via het Freedom House voor een 18 maanden durend project dat de "onafhankelijke media in Venezuela" wil versterken. Dit project zorgde ook voor geldelijke steun voor het opzetten van een "bronnen-centrum voor journalisten" in een niet nader genoemde Venezulaanse univ. "Het centrum zal een gemeenschapsradio, een website en workshops ontwikkelen".

PADF kanaliseerde 706 998\$ om "vrije meningsuiting in Venezuela te promoten", naar een tweejarig project dat de nadruk legde op "nieuwe media-technologie en onderzoeksjournalistiek". "In het bijzonder zullen PADF en hun locale partner training en follow-up voorzien in het gebruik van

vernieuwende media-technologieën en formats in verschillende regio's in Venezuela ... Deze training zal de vorm krijgen van een cursus op universitair niveau.

Een ander document toont aan dat drie Venezulaanse universiteiten (Universidad Central de Venezuela, Universidad Metropolitana en Universidad Santa Maria) mediacursussen hebben opgenomen in hun curriculum die door het VS-Ministerie van Buitenlandse Zaken waren ontworpen en betaald. Deze drie universiteiten waren de belangrijkste padbereiders van de anti-Chaveze studentenbeweging van de laatste drie jaar.

PADF kreeg ook 545 804\$ voor een programma met de naam "Venezuela: de stemmen van de toekomst". Dit project dat een jaar duurde had de bedoeling om "een nieuwe generatie van onafhankelijke journalisten te ontwikkelen via de focus op nieuwe media." PADF steunde ook verschillende blogs, kranten, radiostations en televisiezenders in diverse regio's in Venezuela, om "publicatie" te verzekeren van rapporten en artikels van de "deelnemers".

USAID en PADF

Meer steun werd verdeeld onder politieke anti-Chaveze groepen via de USAID-afdeling voor veranderingsinitiatieven (OTI) in Caracas dat het jaarlijks budget heeft tussen 5 en 7 miljoen\$. Deze miljoenen zijn onderdeel van de 40 miljoen \$ die jaarlijks door de VS, Europese en Canadese agentschappen wordt gegeven aan oppositie-organisaties in Venezuela. Zo staat te lezen in het rapport van mei 2010: "Venezuela: voorzien van hulp aan de democratie", gepubliceerd door het National Endowment for Democracy's World Movement for Democracy (WMD) en het Friede Instituut van Spanje.

PADF is sinds 2005 actief in Venezuela als een van de belangrijkste contractorganisaties van USAID. Het werd in 1962 door het VS-Ministerie van Buitenlandse Zaken opgericht en is verbonden met de Organisatie van Amerikaanse Landen (OAS).

In Venezuela werkt PADF om "de lokale burgerbewegingen te versterken", en is "een van de belangrijkste internationale groepen die belangrijke geldstromen en technische bijstand hebben kunnen leveren aan de Venezulaanse NGO's."

Vertaling Jaak Perquy

nvdr: Eva Golinger is een advocate en schrijfster uit New York. Sinds 2005 woont zij in Caracas, van waar zij regelmatig haar "Postcards from the Revolution" stuurt op onderstaande website.

Links

[Postcards from the Revolution](#)

.